

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2011 r. — Turbo Compressor Manufacturer przeciwko Radzie

(Sprawa T-404/11)

(2011/C 290/15)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Turbo Compressor Manufacturer (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat K. Kleinschmidt)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie w jakim akt ten dotyczy strony skarżącej;
- zarządzenie środków organizacji postępowania na podstawie art. 64 regulaminu postępowania przed Sądem, na mocy których strona pozwana zostanie zobowiązana do przedstawienia różnych dokumentów mających związek z zaskarżoną decyzją, w zakresie w jakim dotyczą one strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw podstawowych zagwarantowanych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej

Zdaniem strony skarżącej miało miejsce naruszenie praw przysługujących jej na podstawie Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”). W art. 16 karty praw podstawowych zapewniono wolność prowadzenia działalności gospodarczej w Unii Europejskiej a w jej art. 17 zapewniono prawo do używania a także swobodnego rozporządzania mieniem nabytym zgodnie z prawem. Artykuły 20 i 21 karty praw podstawowych gwarantują stosowanie wobec skarżącej zasad równego traktowania i niedyskryminacji.

W drodze zaskarżonej decyzji uniemożliwiono stronie skarżącej uczestnictwo w obrocie gospodarczym w Unii Europejskiej. W ten sposób ekonomiczna egzystencja strony skarżącej została zagrożona. Strona skarżąca opiera działalność o dostawy z obszaru gospodarczego Unii Europejskiej.

W niniejszej sprawie nie występuje interes publiczny uzasadniający ograniczenie wolności prowadzenia działalności

gospodarczej, prawa własności, zasad równego traktowania i niedyskryminacji. W szczególności nie wystąpiły okoliczności, które w wystarczającym stopniu uzasadniałyby decyzję strony pozwanej i związane z nią naruszenie praw podstawowych strony skarżącej. W szczególności strona skarżąca nie brała udziału w rozprzestrzenianiu lub rozwoju systemów przenoszenia broni jądrowej.

Ponadto doszło do pomyłki. Oznaczone w zaskarżonej decyzji przedsiębiorstwo „SATAK” nie jest identyczne ze stroną skarżącą. Przedsiębiorstwo to jest odrębnym podmiotem w stosunku do strony skarżącej. Strona skarżąca może wytłumaczyć fakt umieszczenia jej, na mocy zaskarżonej decyzji, w wykazie zawartym w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu jedynie w ten sposób, że pomyłono ją z innym przedsiębiorstwem, które sprawuje kontrolę nad „SATAK” lub przedsiębiorstwem o podobnej nazwie.

- 2) Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności, w oparciu o które została wydana decyzja

Strona pozwana dopuściła się oczywistego błędu w ocenie okoliczności, w oparciu o które wydała swoją decyzję. Strona skarżąca nie brała udziału w rozprzestrzenianiu, handlu i rozwoju systemów przenoszenia broni jądrowej ani innych typów broni.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

Wydając decyzję strona pozwana nie zastosowała się do zasady proporcjonalności. Strona skarżąca przypuszcza w oparciu o wyniki wyszukiwania w Internecie dla haseł „SATAK” i „program atomowy Iranu”, że w przypadku wymienionej w pkt 31 załącznika I B do decyzji 2011/299/WPZiB dostawy chodziło o 6 powietrznych pocisków manewrujących typu radzieckiego KH-55 (SM), które Iran miał nabyć od Ukrainy w 2001 albo 2002 r.

Strona skarżąca nie utrzymuje stosunków handlowych z ukraińskim przedsiębiorstwem państwowym UkrSpetz-Export ani nie importuje powietrznych pocisków manewrujących typu radzieckiego KH-55 (SM) czy też innych typów broni bądź systemów przenoszenia broni.

Strona skarżąca nie jest przedsiębiorstwem „SATAK”, które zostało wskazane w pkt 31 załącznika I B do zaskarżonej decyzji.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym

Doszło do naruszenia prawa do bycia wysłuchanym. Uzasadnienie zawarte w pkt 31 załącznika I B do zaskarżonej decyzji jest dla strony skarżącej niezrozumiałe i żadne zrozumiałe uzasadnienie nie zostało jej przekazane przez stronę pozwaną w inny sposób, co powoduje iż naruszone zostały prawo strony skarżącej do obrony i jej prawo do skutecznej ochrony prawnej.